

[Larsen-Ledet]

Der er et par punkter mere, som jeg desværre ikke når, men jeg håber at få en mulighed senere.

Addi Andersen (CD):

På Centrum-Demokraternes folketingsgruppes vegne vil jeg takke ministeren for denne redegørelse. Det overrasker næppe nogen, at CD tilslutter sig den målsætning og de programmer, som ministeren har sat op i sin redegørelse. Det er glædeligt, at der nu er kræfter til at tage fat på løsningen af nogle af de strukturproblemer, som trænger sig på.

Underskuddet på betalingsbalancen er blevet et magisk ord i dagens Danmark, og det er, som om betalingsbalancen ganske enøjet er blevet karakterbogen for denne regering. Det er jo ikke rigtigt, når nogle vil påstå, at det går rigtig skidt – så må det være, fordi hukommelsen er meget kort, hvad den desværre ofte kan være.

Da firkløverregeringen trådte til, var investeringerne katastrofalt lave. Men siden har vi fået et langt bedre investeringsniveau, kombineret med lav inflation, lav rente, løntilbageholdenhed, fastkurspolitik og en vækst over det europæiske gennemsnit.

Der er ingen med bare en smule kendskab til investeringer, som regner med, at det vil give resultater i løbet af kort tid. Der går år, før virksomhederne kan se, at nu vender pengene tilbage, og det vil sige, at det faktisk først er i de kommende år, erhvervslivet skal til at høste frugten. Frugten kommer os alle til gode, også lønmodtagerne, da vi herigenem bedre bliver i stand til at bevare og udvikle det høje niveau, vi har i vort samfund.

Man kan dog ikke se bort fra den begrænsning, der ligger i, at vi ikke alene er afhængige af os selv, men i høj grad af forholdene i verdenshandelen som helhed. Det er ingen hemmelighed, at omfanget af de udlandskonkurrerende erhverv er for lille, og at vi skal have mere gang i eksporten. I CD har vi den overbevisning, at vi både kan og skal producere os ud af de økonomiske problemer, som underskuddet på betalingsbalancen giver.

Det er et oplagt mål for regeringen at få fjernet underskuddet på betalingsbalancen og få udlandsgælden minimeret. Der er i tidens løb givet mange opskrifter på, hvordan det kan gøres. I dag kritiserer Socialdemokratiet

næsten konstant regeringen på lige netop dette punkt. Hukommelsen må som sagt være kort, for så vidt jeg ved, fandt man ikke selv de vises sten, da Socialdemokratiet havde regeringsmagten.

Vi har i dag to store hovedproblemer, nemlig konkurrenceevnen og flaskehalsproblemerne. Det sidste ligger vist lidt uden for dagsordenen, men jeg vil vende tilbage til det senere, fordi tingene ikke kan ses isoleret.

Jeg tror, at de tiltag, som industriministeren lægger op til i sin redegørelse, vil kunne styrke og udbygge eksporten. Det har hele tiden være industriens holdning, at den selv så det som sit ansvar at sørge for eksporten. Formanden for Industrirådet, Otto Christensen, har flere gange understreget, at man hellere ser en lettelse af beskatningen af virksomhederne frem for diverse støtteordninger. Man ønsker altså ikke direkte tilskud, endsi-ge statsstyring, men derimod bedre produktionsvilkår, fordi det drejer sig om at få skabt det rigtige erhvervsklima.

Det er CD enig i, og vi finder det beklageligt, når formanden for Eksportfremmerådet i dag i dagbladet Børsen giver klart udtryk for en kløft mellem eksportfremmetanker og vigtige dele af dansk erhvervsliv. Ebbe Simonsen ønsker en dialog på baggrund af redegørelsen, og det er CDs håb, at en sådan dialog kan føre til den enighed, som er nødvendig for bevarelsen af det gode klima.

Når det er sagt, så må det ikke overskygge den kendsgerning, at dansk erhvervsliv i hovedsagen består af små og mellemstore virksomheder, for hvem det ikke ligger inden for mulighedernes grænse på egen hånd at opbygge eksportmuligheder på nye markeder. Dette må nødvendigvis medføre store krav til det offentlige på forskellige områder, det være sig uddannelses- som forskningsmæssigt. Hertil hører udnyttelsen af forskningsresultaterne til bl.a. øgning af teknologiindholdet i dansk eksportproduktion.

Som jeg tidligere nævnte, spiller flaskehalsproblemerne en vigtig rolle i eksportsammenhæng. Det er til skade for virksomhederne, at de ikke kan få den arbejdskraft, der er behov for. Derfor er uddannelsesplanlægningen afgørende, og det angår både grunduddannelse og efteruddannelse, fordi den ny teknologi kræver evne til hurtig omstilling af uddannelsernes indhold.